

21/07/17

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ซานติ

ปัทมาดา

มธุปัน

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน ไม่มีความสุขสันต์ใดในโลกเก่าและร่างเก่านี้ ดังนั้น, ตายขณะมีชีวิตต่อสิ่งนั้น เป็นของพ่อและกลายเป็นแมลงเฝ้าที่แท้จริง

คำถาม: อะไรคือแฟชั่นของยุคแห่งการบรรจบพบกัน ...?

คำตอบ: มีเพียงยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้เท่านั้นที่ลูกๆ ได้ท่องทั่วบ้านของฝ่ายสามของลูก, ดินแดนสุชาวดี ในขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นั่น นี่คือแฟชั่นของยุคแห่งการบรรจบพบกัน เพียงในเวลาเท่านั้นที่ความลับของอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนถูกเปิดเผย

คำถาม: ด้วยวิธีการใดที่ลูกจะสามารถลิ้มความยากจนและความทุกข์ได้อย่างง่ายดาย?

คำตอบ: ฝึกฝนการอยู่อย่างปราศจากร่างและลูกจะลิ้มความยากจนและความทุกข์ พ่อมาหาลูกๆ ที่ยากจนเท่านั้นเพื่อทำให้พวกเขานั้นมั่งคั่ง เพียงลูกๆ ที่ยากจนเท่านั้นที่พ่อนำมาเลี้ยงดู

เพลง: เปลวไฟได้จุดขึ้นในชุมชนที่มีความสุขของแมลงเฝ้า....

โอมซานติ ดวงวิญญาณทั้งหลายมีความรักต่อพ่อเหนือโลก พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดของพวกเขา
ลูกรู้ว่าบาบาจะพาลูกไปจากที่นี่ เมื่อดวงวิญญาณของใครบางคนกำลังจะจากร่างของเขา
ผู้คนก็พยายามจะป้องกันการจากไปนั้น เช่นที่พวกเขาได้แสดงไว้ในเรื่องราวของสัตยาวันสาวิตรี
เธอผูกพันอย่างมากกับดวงวิญญาณนั้น ดวงวิญญาณที่เธอต้องการให้เขากลับเข้ามาสร้างกาย
อย่างไรก็ตามเธอไม่มีความรู้ แต่ลูกมีความรู้ พวกเราทั้งหมดรักพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้น
เหตุใดความรักนั้นถึงได้ถูกสร้างขึ้น? เพื่อที่จะตาย ความรักต่อพ่อนี้เป็นสิ่งที่ดีมาก
ดวงวิญญาณทั้งหลายได้เร่งร้อนไปทั่วในหนทางบัดดีถึงครึ่งหนึ่งของวงจรด้วยความต้องการที่จะไปยังบ้านของพวกเขา, ดิ
นแดนแห่งความสงบ เป็นเช่นนี้อย่างแท้จริง พ่อพูดว่า: อยู่อย่างปราศจากร่าง! ตาย!
เมื่อดวงวิญญาณแยกห่างจากร่างกาย นั่นก็เรียกว่าการตาย พ่ออธิบาย: ลูกๆ ตายต่อโลกนี้ นั่นคือตายต่อพันธะนี้
นั่นคือเป็นของพ่อ ไม่มีความสุขสันต์ใดในโลกเก่าและร่างเก่านี้ นี่คือโลกที่สกลปรกอย่างยิ่ง
โลกนี้คือก้นบึ้งของนรกอย่างแท้จริง ลูกๆได้รับการบอกว่า: เวลานั้นจะเป็นของพ่อ!
พ่อได้มาเพื่อพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุขที่ซึ่งไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์ใดเลย
ดังนั้นจึงกลายเป็นแมลงเฝ้าและส่งเวทย์ต่อเปลวไฟนี้ในความสุข แมลงเฝ้านั้นบินมาในความสุข
แมลงเฝ้าบางตัวก็เป็นเช่นที่ว่าพวกเขากลือกำเนิดเมื่อมีแสงและเมื่อแสงนั้นดับไปพวกเขาก็ตาย
ในเทศกาลแห่งแสง(ดีพมาลา) ก็มีแมลงสี่เชียวเล็กๆ มากมาย พวกมันอุทิศตนเองกับแสงสว่าง
ทันทีที่แสงสว่างดับลงพวกมันก็ตาย พ่อผู้เดียวนี้คือเปลวไฟที่ยิ่งใหญ่ พ่อพูดว่า:
ลูกเองก็ส่งเวทย์ตนเองเหมือนกับแมลงเฝ้า ลูกคือมนุษย์ที่มีชีวิต ดังนั้นจึงละทิ้งพันธะทางร่างทั้งหมดขณะที่ลูกมีชีวิตอยู่
ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมีโยคะกับพ่อ จงอยู่ในความสุขและสำนึกถึงร่างกายนั้นจะถูกละทิ้งไป นั่น
ดวงวิญญาณกำลังจากโลกนี้และกำลังจะไปยังบ้านของเรา โลกในเวลานั้นไม่มีประโยชน์ ดังนั้น
อย่าได้ผูกพันหัวใจของลูกกับสิ่งนั้น มีผู้ที่ยากจนมากมายในโลกนี้ โดยทั่วไปแล้วเป็นคนจนที่ไม่มีความสุข พ่อพูดว่า:
ลูกๆ เวลานั้นจงอยู่อย่างปราศจากร่าง! พวกเราดวงวิญญาณคือผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบนั้น
ไม่มีใครสามารถไปสู่ดินแดนแห่งความสงบได้โดยที่ไม่ได้กลับมามีชีวิต ในเวลานี้ปีกของทุกคนนั้นหักลง
ปีกของผู้ที่คิดว่าตนเองนั้นเป็นพระเจ้านั้นหักมากที่สุด ดังนั้นพวกเขาจะพาลูกไปที่ใด?
พวกเขาไม่สามารถไปที่ใดได้ด้วยตนเอง
ดังนั้นพวกเขาจะสามารถประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียกเลศให้แก่ลูกได้อย่างไร? เหตุนี้เองพระเจ้าจึงได้พูดว่า:
พ่อต้องยกระดับแม้กระทั่งผู้รู้เหล่านั้น ฯลฯ พวกเขาเพียงแต่คิดว่าเป็นคำพูดของพระเจ้ากฤษณะ
ในขณะที่ความเป็นจริงแล้วพระเจ้าชีวาได้พูดคำพูดเหล่านั้น ชีวานั้นปราศจากร่าง ดังนั้น
แน่นอนที่ท่านจะอธิบายผ่านปากของพ่อของปวงประชา(ประชาบิดา) บราห์มา มนุษย์ถูกสร้างขึ้นผ่านประชาบิดาบราห์มา
ทุกคนเชื่อเช่นนั้น ถามใครก็ตามและทำให้เขาตระหนักว่าเหตุใดพ่อจึงได้สร้างลูกๆ ขึ้นมา

พ่อสร้างลูกๆเพื่อที่จะให้มรดกแก่พวกเขา
 ลูกรู้ว่าพ่อกำลังให้การศึกษาแก่ลูกและกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกเพื่อให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์
 พ่อมาเพื่อเปลี่ยนโลก เพื่อเปลี่ยนนรกเป็นสวรรค์ ท่านมาเพื่อเปลี่ยนโลกมนุษย์ให้กลายเป็นโลกของเทพ
 ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่จะมาเพื่อให้ความสุขแก่ลูก แม้มนุษย์ที่นี้จะเป็นอภิมหาเศรษฐีและมีพระราชวังฯลฯ
 ลูกรู้ว่าลูกประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่งอย่างยิ่งด้วยการศึกษาเล่าเรียนที่ลูกกำลังศึกษาอยู่
 ผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนการศึกษาทางโลกเข้าใจว่าพวกเขากำลังจะกลายเป็นนักกฎหมาย
 และเข้าใจว่าพวกเขาจะกลายเป็นสมาชิกของไอ เอ เอส (I.A.S Indian Administrative Service
 งานการบริหารของอินเดีย) ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าชิพบาบา กำลังสอนลูกเพื่อให้ลูกกลายเป็นนายของโลก
 นั่นเป็นสถานภาพที่สูงส่งมาก และในสิ่งนั้นด้วย ถึง 21ชาติเกิดที่ลูกจะไม่วันมีโรคภัย
 จะไม่มีความตายก่อนเวลาอันควร อย่างไรก็ตามสิ่งนี้เป็นไปสำหรับผู้ใด?
 สำหรับแมลงเฝ้าผู้ที่ทำให้พ่อเป็นของพวกเขและผู้ที่ทำให้พ่อได้นำมาเลี้ยงดู ผู้ที่มั่งคั่งนั้นจะไม่ถูกผู้ที่ยากจนนำมาเลี้ยงดู
 คนรายนาลูกๆของคนที่นำมาเลี้ยงดู เวลาที่ทุกคนนั้นยากจนอย่างแท้จริง ลูกรู้ว่าพระราชวังเหล่านี้จะหมดจะถูกทำลาย
 สิ่งเหล่านั้นจะกลายเป็นผงธุลี เรากำลังจะกลายเป็นนายของโลก เราเคยเป็นนายแต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้นอีกต่อไป
 และเราจะกลายเป็นนายอีกครั้งหนึ่ง ไม่มีใครอื่นที่จะสามารถกลายเป็นนายของทั้งโลก ลูกกลายเป็นนายของทั้งโลกถึง
 21ชาติเกิด ความสุขเป็นไปสำหรับทุกคน ที่นี้ผู้คนตายแม้กระทั่งอายุยังน้อย
 มีหลายรายที่พวกเขาถือกำเนิดเป็นราชาและตายทันทีที่พวกเขากำเนิดมา
 ราวกับว่าเด็กนั้นได้รับอาณาจักรนานแค่เพียงตอนเกิดมาเท่านั้น
 ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ดวงวิญญาณนำร่างกายมาใช้และเฝ้าแต่เล่นบทบาท
 ลูกรู้ว่าพ่อของลูกๆ ดวงวิญญาณได้มาแล้วในเวลานี้
 ท่านได้มาเพื่อปลดปล่อยลูกจากพันธะเก่าของลูกและเพื่อเชื่อมโยงลูกกับความสัมพันธ์ใหม่
 ลูกไปสู่อาณาเขตที่ละเอียดอ่อน และดินแดนสุขาวดีอย่างแท้จริง และพบปะกับทุกคน สายใยของลูกนั้นไม่มีขีดจำกัด
 นี่เป็นแพ้นที่ดีมาก ลูกสามารถไปยังบ้านของฝ่ายสามีลูก บ้านฝ่ายสามีของมีรานั้นก็เป็นดินแดนสุขาวดีเช่นกัน
 เธอต้องการที่จะไปยังบ้านของสามีของเธอ(ดินแดนสุขาวดี) ที่นี้ไม่ใช่บ้านฝ่ายสามีของลูก ที่นี้ลูกนั้นยากจนอย่างแท้จริง
 ลูกไม่มีสิ่งใดเลยอยู่กับลูก บารัตของเราเคยเป็นดินแดนที่สูงส่งมาก
 บารัตเคยเป็นบารัตทองคำแต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้นอีกต่อไป ผู้คนร้องสรรเสริญเมื่อบารัตเคยเป็นเช่นนั้น
 ในเวลานี้จงมองดูว่าสภาพของทองคำได้กลายเป็นเช่นไร พวกเขาแม้กระทั่งลักขโมยเครื่องประดับทั้งหมดฯลฯ
 ผู้คนก็เก็บซ่อนสิ่งนั้นไว้ในกรณีที่เขาจะขโมยสิ่งนั้นไปจากเขา จะมีทองคำที่ไม่มีขีดจำกัดอยู่ที่นั่น มีสิ่งซึ่งบอกของสิ่งนั้น
 มีสิ่งซึ่งบอกของสิ่งนั้นในวัดโสมนาถ มีสิ่งซึ่งบอกว่าบารัตเคยมั่งคั่งเพียงไร
 จงมองดูว่าเวลานี้สภาพของบารัตได้กลายเป็นเช่นไร ลูกๆรู้ว่าเวลานี้ลูกได้เป็นของพ่อเพื่อจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์
 บาบามาได้มาและท่านได้มาก่อนหน้านั้นด้วย ผู้คนฉลองราตรีของชีวา
 แต่พวกเขาก็ยังพูดถึงราตรีของกฤษณะพร้อมกับราตรีของชีวากับด้วย มีความแตกต่างเพียงน้อยนิดเท่านั้น
 ลูกๆรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ในเวลานี้ จะสำคัญอย่างไรเล่าหากการเกิดของกฤษณะจะเกิดขึ้นในเวลากลางวันหรือกลางคืน?
 ในความเป็นจริงเป็นสิ่งที่ผิดที่จะฉลองราตรีของกฤษณะ จริงๆแล้วราตรีนั้นเป็นของชีวา
 อย่างไรก็ตามนี่คือบางสิ่งที่ไม่ใช่ขีดจำกัด คำพูดเหล่านี้เป็นของพระเจ้าชีวา
 พวกเขาได้ลืมหิวาไปแล้วและได้เขียนเกี่ยวกับราตรีของกฤษณะ เมื่อราตรีมาถึงจุดจบ กลางวันก็เริ่มต้น
 พ่อมาเพื่อสร้างกลางวันที่ไม่ใช่ขีดจำกัด มีกลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มา บราห์มามาจากที่ใด?
 ท่านไม่ได้ออกมาจากครรภ์ ใครเป็นพ่อแม่ของบราห์มา? นี่เป็นสิ่งที่พิเศษสุดอย่างยิ่ง! พ่อของท่าน(บราห์มา)มาเลี้ยงดู
 ท่านทำให้บราห์มาเป็นแม่และเป็นลูกด้วย เป็นแม่ที่นำลูกมาเลี้ยงดู เหตุนี้เองจึงมีการจดจำกันว่า: ท่านคือแม่และพ่อ
 พวกเราดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นลูกๆของท่าน เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาและรับฟังด้วยอวัยวะเหล่านี้
 ลูกๆลืมหิวาที่จะจดจำบาบา ลูกได้กลับมาเป็นสำนักที่เป็นร่าง พ่ออธิบาย: ลูกๆ ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย
 ในขณะที่ร่างของลูกนั้นสูญสลาย บาบาได้อธิบายแล้วว่า: จดจำพ่อ! นี่คือการเกิดสุดท้ายของลูก
 เป็นชาติเกิดที่มีคุณค่าดังเพชร ผู้คนเหล่านั้นที่เป็นของพ่อได้ถือกำเนิดมาอย่างมีคุณค่าเช่นเพชร ลูกๆ
 ดวงวิญญาณพร้อมกับร่างของลูกในเวลานี้เป็นของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด
 เวลานี้ดวงวิญญาณกำลังจะกลายเป็นเช่นเพชร นั่นคือกำลังจะกลับมาเป็นทองคำ 24 กะรัตที่บริสุทธิ์
 เวลานี้ไม่มีกะรัตใดหลงเหลือ ด้วยการนั่งที่นี้เป็นการส่วนตัวและรับฟังมุสลี ลูกมีความรู้สึกถึงมฤตุนัน

ที่นี้คือที่ที่ได้มีการเล่นมรลึ ถึงแม้ว่าบาบาไปที่อื่นใดด้วยก็จะไม่ได้มีความสุขสันต์มากเช่นนั้นที่นั่น
เพราะหลังจากรับฟังมรลึ ลูกก็ไปหาเพื่อนฝูงญาติมิตรของลูกและไปสู่อาณาจักรของมายา ที่นี้ลูกอยู่ในบัทติ(เตาอบ)
ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนที่นี้เพื่อให้ได้มาซึ่งอาณาจักร นี่คือหอพักสำหรับลูกๆที่จะอาศัยอยู่
หลายๆครอบครัวและบุคคลภายนอกมากมายมาและอยู่ที่นี่ ที่นี้ลูกกำลังนั่งในโรงเรียน ไม่มีธุรกิจทางโลกใด ฯลฯ
ลูกเพียงแต่เฝ้าสนทนากับตัวลูกเอง ในด้านหนึ่งก็มีทั้งโลก และอีกด้านหนึ่งก็มีลูกๆ พ่อที่นั่งที่นี้และอธิบาย:
ผู้เป็นที่รักของลูกๆ ดวงวิญญาณมีเพียงผู้เดียว เป็นดวงวิญญาณที่จดจำท่าน ในหนทางบักดี
เป็นเพราะผู้คนไม่มีความสุขพวกเขาจึงเร่งร้อนไปทั่วอย่างมากมายเพื่อพบปะกับพ่อที่ไม่มีตัวตน
พวกเขาไม่ได้เร่งร้อนไปทั่วในยุคทอง ได้มีการสร้างรูปภาพขึ้นมากมายในเวลา
ใครบางคนสร้างรูปภาพประเภทใดก็ตามที่เข้าไปสู่จิตใจของเขา มีความเคารพอย่างมากมายต่อครู
พวกเขาคิดว่าเรามีครูเหมือนกับครูอื่นๆที่นี้ด้วย
ยกตัวอย่างสาวสาวนี้เริ่มแรกก็เคยเป็นครูและได้กลายเป็นผู้เคร่งศาสนาในภายหลัง เขารับใช้คนจน
เวลานี้เขาได้รับหลายแสนรูป ผู้คนคิดว่านี่เป็นอาศรมที่เหมือนกับอาศรมอื่นๆ ด้วยเช่นกัน
อย่างไรก็ตามลูกเข้าใจว่าพ่อมาที่นี้ในร่างของบราห์มา บราห์มากุมารและกุมารีเป็นที่ต้องการอย่างแน่นอน
สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มาผู้ที่สร้างไฟบุษยัญของรูดรานั้นเป็นที่ต้องการ นี่คือไฟบุษยัญของรูดร่าที่บาบา
เวลานี้เพียงแต่จดจำผู้เดียว ที่นี้เป็นเรื่องของการเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ
ไม่มีชุมชนอื่นใดที่ซึ่งพวกเขาได้พูดถึงการเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ เพียงลูกเท่านั้นที่ได้รับอำนาจในการปกครองสวรรค์
เมื่อลูกบอกพวกเขาถึงสิ่งนี้ พวกเขาหัวเราะเยาะลูก พวกเขาสงสัยว่าสิ่งนี้จะเป็นไปได้ได้อย่างไร
และแล้วเมื่อพวกเขาเข้าใจลูกอย่างแท้จริง พวกเขาหัวเราะว่าสิ่งที่ลูกพูดนั้นลูกต้อง
พระเจ้าเป็นพ่อที่แท้จริงและลูกได้รับมรดกจากพ่อ เราเคยเป็นนายแห่งสวรรค์ เวลาที่มองดูว่าสภาพนั้นเป็นเช่นไร!
บอกใครก็ตาม: ท่านเป็นพ่อและท่านสร้างสวรรค์ ดังนั้น เหตุใดลูกจึงไม่กลายเป็นนายแห่งสวรรค์แล้ว
เหตุใดลูกจึงกำลังนั่งอยู่ในนรก? เวลาเป็นอาณาจักรของราวัน เขาไม่ได้มีชีวิตอยู่ในยุคทอง
ศาสนาสูงสุดคือความไม่ก้าวร้าวรุนแรง นั่นเรียกว่าเป็นดินแดนของวิษณุ
แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าดินแดนของวิษณุหมายถึงดินแดนของสวรรค์ ลูกๆ
รู้ว่าพ่อมาและสอนลูกเพื่อพาลูกไปสู่ดินแดนของวิษณุ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ พ่อสูงสุด
ดวงวิญญาณสูงสุดมาและทำให้งานของท่านดำเนินไปผ่านบราห์มา วิษณุและชางก้า ได้มีการเขียนสิ่งนี้ไว้อย่างชัดเจน
ไม่ว่าจะเรียกสิ่งนั้นว่าดินแดนของวิษณุหรือดินแดนของกฤษณะนั้นก็เป็นสิ่งเดียวกัน
ในวัยเด็กของลักษมีและนารายณ์พวกเขาคือราเดและกฤษณะ ประชาบิดาบราห์มานี้คือผู้มีตัวตน
ในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน ลูกจะไม่เรียกท่านว่าประชาบิดา การนำมาเลี้ยงดูเกิดขึ้นผ่านประชาบิดาบราห์มา
พ่อทำให้ลูกเป็นของท่าน นี่คือบางสิ่งที่แสนจะง่ายดาย เพียงแต่เก็บภาพของตรีมูรติไว้ในบ้านของลูก
ขอให้มีการเขียนในภาพนั้นด้วย ได้มีการจดจำกันว่าการก่อตั้งเกิดขึ้นโดยบราห์มา
อย่างไรก็ตามด้วยการพูดถึงตรีมูรติบราห์มา พวกเขาได้ทำให้พ่อชิวาหายไป
เวลานี้ลูกเข้าใจว่าผู้้นั้นคือพ่อสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณสูงสุด และผู้นี้คือประชาบิดาบราห์มา
บราห์มานั้นก็เรียกว่าเป็นเทพด้วย เขาถูกเรียกว่าเป็นเทพเมื่อเขาได้กลับมาเป็นเทวดานางฟ้าที่เพียบพร้อมและสมบูรณ์
ลูกไม่สามารถได้รับการเรียกว่าเป็นเทพได้ในเวลานี้ เหล่าเทพมีชีวิตอยู่ในยุคทอง ของลูกคือศาสนาเทพ พวกเขาพูดว่า:
ขอคารวะต่อเทพ บราห์มา วิษณุและชางก้า พวกเขาไม่ได้พูดว่า: ขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุดบราห์มา
เมื่อไหร่ที่พวกเขาเรียกได้ว่าเป็นเทพ ผู้คนนั้นเรียกตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุดได้อย่างไร?
เป็นไปได้อย่างไรสำหรับทั้งหมดที่จะเป็นรูปของพระเจ้า? สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วย
พวกเขาไม่สามารถถูกกล่าวโทษได้ เราจะสามารถแสดงหนทางแก่พวกเขาได้อย่างไร?
ผู้ทำบักดีทั้งหมดได้ลืมทุกสิ่งไปแล้ว พวกเขาได้แสดงหนทางต่างๆมากมาย! พ่ออธิบาย:
เวลานี้ความตายเพียงแต่อยู่เบื้องหน้าลูก หากลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก
ลูกไม่สามารถที่จะได้รับสิ่งนั้นจากชิวาบาโดยที่ไม่มีบราห์มา ทุกคนนั้นเรียกหาผู้ที่เป็นที่รักเดียวนั้น
พ่อมาในการบรรจบกันนี้ของทุกๆวงจร พ่อเป็นเพียงจุด จงดูว่าพวกเขาได้เปรียบเทียบพ่ออย่างไร!
บทบาทที่ไม่สูญสลายลูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณที่เล็กอย่างยิ่ง นี่คือความอัศจรรย์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่

พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและเชื่อมโยงความรักของหัวใจของลูกกับพ่อผู้เดียว โลกนี้ไม่มีประโยชน์ใดๆ
ดังนั้นจงขจัดโลกนี้ออกไปจากสติปัญญาของลูก

2. เพื่อจะทำให้ชีวิตของลูกเป็นเช่นเพชร จงสังวตนเองอย่างสมบูรณ์ต่อพ่อผู้เดียว
“ของนั้นคือบาปผู้เดียวไม่มีใครอื่น” จงทำให้บทเรียนนี้มั่นคง

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของตัวเองและทำให้ทุกขณะ ความคิดและวินาทีของลูกมีพลังในยุคบรรจบพบกัน
พร้อมกันกับการรับฟังและการถ่ายทอดความรู้ ลูกต้องนำความรู้ไปสรุปทางปฏิบัติของลูกด้วยเช่นกัน
การเป็นตัวของตัวเองคือผู้ที่ทุกความคิด คำพูด และการกระทำมีพลัง สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการทำให้เมล็ด
ความคิดนั้น มีพลัง ถ้าเมล็ด,ความคิด,มีพลัง เมื่อนั้นคำพูด การกระทำ
และความสัมพันธ์ของลูกจะกลับมามีพลังอย่างง่ายดาย
การเป็นตัวของตัวเองหมายถึงการเป็นผู้ที่มีพลังในทุกขณะ ในทุกความคิด และทุกวินาที เช่นที่เมื่อมีแสง
ก็ไม่สามารถมีความมืด เช่นเดียวกัน เมื่อลูกมีพลัง ก็ไม่สามารถมีความไร้ประโยชน์ใดๆ

คติพจน์: การพูดอยู่เสมอว่า “Ji hazir” (ขอรับ ฉันอยู่สำหรับงานรับใช้)
เป็นการให้การพิสูจน์ที่จริงแท้ของความรักของลูก

*** โอม ชานติ ***